

عنوان مقاله:

بررسی و نقد نظریات نقش قبض عین مستقره در انعقاد عقد قرض و شروع تحقق آثار عقد طبق دیدگاه حقوقدانان و فقهای امامیه

محل انتشار:

کنگره بین المللی جامع حقوق ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مجتبی عبدالهی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رفسنجان

عبدالمهدی حیدری - استادیار، گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رفسنجان

خلاصه مقاله:

گاهی با بررسی حقوقی در مواد قانونی در باب عقود و معاملات و ملاحظه ظاهر برخی از مواد، عقود را می یابیم که آثار قبض در این عقود نقش اساسی داشته و قبض جزئی از عقد است و در انعقاد عقد نقش بسزایی دارد. قبضی در عقود وقف، حق انتفاع، بیع صرف، بیع سلم، رهن و هبه نیز مباحث پیچیده ای را پدید آورده است. قانون مدنی ایران در مواردی مانند حبس، وقف و رهن، قبض را شرط صحت عمل حقوقی دانسته است. در مقاله حاضر پس از بررسی مفاهیم اصلی، به مطالعه ی فقه امامیه و حقوق ایران در خصوص نقشی که برای قبض در عقد قرض قایل شده اند، پرداخته خواهد شد. نتیجه ی این بررسی ها این است که با توجه به این که اعتبار اجماع ادعا شده مورد تردید است و شهرت آن نیز با آشکار بودن مستندات قابل اغماض است، و نیز ظهور مواد قانونی در تملیکی بودن عقد قرض به صرف ایجاب و قبول، و گرایش بسیاری از نظام های حقوقی به رضایی اعلام کردن عقد قرض، و سرانجام، توجه به نیازهای بازرگانی و معاملی، این ضرورت را ایجاب می کند که عقد قرض را از جمله عقود رضایی به شمار آوریم.

کلمات کلیدی:

ماهیت حقوقی عقد قرض، نقش قبض، فقه امامیه، حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634107>

